

Casal del Metge

El caliu de la llar

per

LLUIS VILA I ABADAL

No és apagada la foguera, encara escalfa. S'és esmoreïda per la ponentada i el fred féu presa en els membres de la casa, però la foguera no és morta, el caliu escalfa, espera el buf acaroador que encengui la flamarada, la flamarada viva, que espetega i escalfa.

Heu sentit l'amor
amb què els infants
encenen les rialles
triomfants?

Així serà la nostra alegria, quan dintre poc veurem el foc encès i abrandar-se els cors amb l'entusiasme.

Hi han realitats palpables, hi han fets tangibles, ofertes i propostes, manca l'últim esforç; en els uns la propaganda, ens els altres, la realització d'un desig per tots sentit, l'eficàcia de l'entusiasme.

Tots el que encara no heu apuntat la vostra subscripció a l'obra del Casal no espereu; l'obra ha d'acomplir-se, va a aconseguir-se.

Els metges necessiten un recés, un foc que aconsoli els cossos enfredorits en els dies freds d'hivern; un punt central de reunió, un lloc fàcil per a resoldre els variats de llur vida mèdica.

El mutu ajut és necessari en el món civilitzat, l'home sol pot obrar amb tota la llibertat a què té dret com a home, segons llei de naturalesa; el ciutadà pot obrar amb tota llibertat fins al límit del dret del ciutadà rei, segons llei de ciutadania; el professional ha d'actuar segons les normes de la seva professió, amb completa llibertat, però en la seva actuació trobarà el confrare, les dificultats, les necessitats, sol no po-

drà solventar moltes de les situacions de la vida i necessita forçosament l'ajut del confrare, del veí, de la comunitat. Quantes vegades el plet d'un sol només pot resoldre'l la comunitat!

Viviu segons les normes d'una llibertat que per naturalesa teniu, però no oblideu que esteu subjectes a una sèrie de necessitats que solament l'ajuda mútua pot solucionar-vos.

No és solament la necessitat la que ha d'induir-vos a l'associació, a l'agrupament, és l'amor; si dins la vostra actuació en el camí de la vida no porteu aquesta llàntia encesa, ensopegareu sovint; solament quan el cor crema són possibles les actuacions d'eficàcia.

Voleu un fet que acaroni més intensament la nostra vida de metges que l'acompliment d'una obra gran, d'una obra bella? No deixa el vostre cor satisfet tan sols el somni de l'obra realitzada? Ah, si la nostra generació pot dir a les venidores: Aquí teniu una obra perdurable que us deixem en testament!

No és solament això. Si l'home ha de viure per un o diversos amors, després de l'amor a Déu poseu-hi, com a gent noble, l'amor a la Pàtria, i tot el que sigui fomentar una organització, encaminar una collectivitat, realitzar una obra comuna dignament és fer un bé a la Pàtria, és actuar pràcticament realitzant una obra, no platònicament fent una proclama.

Abans de poc rebreu la visita sollicitant la cooperació de tots per a portar a terme l'obra d'una manera definitiva; és necessari que el sacrifici sigui el company en l'empresa, només les obres obtingudes amb sacrifici tenen mèrit i són estimades com a filles i defensades com a pròpies; si ens costa cara l'obra, posarem més esforç en la